

PĂDUREA, APĂRĂTOAREA VIETII NOASTRE, BUN PUBLIC DE INTERES NAȚIONAL

Ing. Viorel Giurgiu

I.C.A.S. Bacău

Dezvoltarea civilizației s-a făcut cu mari sacrificii pentru pădure. Odinioară, acestea ocupau peste jumătate din suprafața uscatului, azi - doar 28%. Dar pădurile n-au fost numai restrânse ca arie, ci și lovite în interior : de la structura naturală, diversificată, au ajuns la o nefirească simplificare, slăbind tot mai accentuat vigoarea și starea lor de sănătate. Rezultatul: s-a redus mult capacitatea productivă și - aspect extrem de grav - cea de **protecție a mediului, a vieții omului.**

Acest *declin al pădurilor* este principala cauză a existenței celor două mari centuri deșertice de pe Terra - pe alocuri în extindere datorită secetelor, tot mai intense și mai prelungite. Pe versanții cu pante mari, despădurirea a rupt echilibrul natural, viiturile torențiale semănând jale și disperare. Vinovat este numai OMUL, care a decimat și a degradat pădurea folosind securea, focul, pășunatul abuziv, recoltarea intensă de frunziș, turismul dezordonat, utilajele de exploatare a lemnului - utilizate nerațional ! În final - **poluarea**, cea mai recentă și mai perfidă armă distructivă.

Măsuri radicale pentru refacerea fondului forestier au luat doar câteva state cu economie dezvoltată. Ponderea lor fiind însă redusă, *în ansamblu, declinul pădurilor continuă* : în 1980-1981 se distingeau pe glob 8-10 milioane ha de pădure anual, în 1989-1990 - 17 milioane! Deși toate congresele privind mediul și dezvoltarea au lansat **semnale de alarmă privind situația pădurilor**, o acțiune energică pentru refacerea fondului forestier mondial nu s-a declanșat.

Nesatisfăcătoare este starea pădurilor și în România. Față de relief și de climă, ar trebui să avem minimum 40-45% pădure -

divers structurată și viguroasă, **uniform repartizată** în teritoriu. și avem doar 26%. Suntem în urma Bulgariei, care are 34%, a Slovaciei - 38%, a fostei Iugoslavii - 37%, a Austriei - 47%. Dar neconvenabilă este nu numai proporția, ci și structura - simplificată, sărăcită, starea de sănătate - simțitor redusă, **răspândirea - neuniformă** : 60% la munte, 32% la deal, 8% la câmpie (în sectorul de silvostepă și stepă - abia 4%).

Iată de ce pădurea românească nu mai are azi nici productivitatea, nici capacitatea de protecție a mediului de altădată. Inundațiile catastrofale din 1970 și 1975, ca și cele din 1991, cu gravitate maximă în județul Bacău, au dovedit cât de mult s-a redus capacitatea de protecție hidrologică a pădurilor noastre. Secetele excesive din ultimele decenii demonstrează clar scăderea efectului de protecție climatică al pădurilor României.

Pădurea fiind principalul stâlp de echilibru al mediului, **tot ce lezează pădurea, lezează mediul, deci - viața umană !** Pentru supraviețuirea ei, întreaga populație trebuie nu numai să ocrotească pădurea, ci s-o și ajute: prin refacere, ameliorare, gospodărire chibzuită, extindere. Factorilor de decizie le este permis să ia hotărâri ce afectează pădurea numai după răspunsul **cert** la întrebarea: **ajută sau dăunează pădurii ? Dacă-i dăunează, pentru nimic în lume nu trebuie luate aceste hotărâr!**

Dureros, în România niciodată nu s-a procedat așa. După primul război mondial, în doar câteva decenii, fondul forestier s-a redus cu două milioane de hectare, datorită atât lipsei de fermitate față de tăierile abuzive cât mai ales defrișării așa numitelor "**pășuni împădurite**", multe păduri în toată regula,

practică ce continuă și azi.

Pădurea a devenit capital electoral și asta ne-a costat foarte scump : *suntem singura țară din Europa unde suprafața pădurii a scăzut în loc să crească !* N-am ținut seama de avertismentul marelui silvicultor și patriot, Prof. dr. Marin Drăcea : *"Nu-și apără pădurea și pământul decât poporul care se simte solidar cu propriul său viitor și care vrea să trăiască !"*

Marele înaintaș a înțeles ca nimeni altul că pădurea nu va mai sângera decât atunci când **omul va pricepe rosturile pădurii și faptul că-i datorează existența.** Intreaga sa viață, el a luptat pentru formarea **unei conștiințe forestiere la români, cu deosebire la nivelul factorilor de decizie.** Strădanie zadarnică, dovedită clar după decembrie 1989, când o parte a populației rurale s-a repezit cu sălbăticie să distrugă ceea ce are pământul românesc mai sfânt – **pădurea** - căreia neamul românesc îi datorează supraviețuirea de-a lungul a două milenii!

"Jaful pădurilor" (inspirată etichetare, aparținând cotidianului băcăoan "Deșteptarea") a afectat **toată țara**, fiind larg mediatizat în presă, la radio și TV. "Deșteptarea" a publicat un amplu serial, încheiat de noi cu articolul **"O crimă ecologică !"**

Pe lângă tăierile abuzive și defrișări, notam și **ocuparea samavolnică a 1600 ha numai în județul Bacău.** Și azi, această suprafață (devastată!) a rămas ocupată. **Legea și ordinea au fost și au rămas neputincioase** ("Deșteptarea" nr. 2070 din 22.03.1997).

Legat de **conștiința forestieră a factorilor de decizie** ne întrebăm cum au putut parlamentarii noștri, în 1990 și 1991, **când jaful pădurilor era la apogeu** - să hotărască atribuirea unor suprafețe de pădure foștilor proprietari ? Când toată mass-media arăta cu câtă *inconștiență și barbarie* distrugea **pădurea o bună parte a populației rurale**, ce soartă credeau parlamentarii noștri că va avea pădurea

cedată? Să fie protejată ca ochii din cap fiind apăraoarea mediului, a vieții umane, sau valorificată rapid și cât mai rentabil ?

Ceea ce era de așteptat, s-a întâmplat în toată țara: **devastarea unei mari părți a pădurii, devenită "proprietate particulară".**

În județul Bacău, peste un sfert din suprafața atribuită este azi devastată, afectată negativ fiind și cea considerată *"fără probleme deosebite"*. În alte zone situația este tragică : în Ocolul silvic Fălticeni, s-a tăiat ras toată pădurea atribuită, 80 hectare în comuna Baia, 60 ha în comuna Cornu Luncii. În Ocolul silvic Balș, din cele 80 ha cedate, 56 ha (deci 70%) au pădurea defrișată încă din 1992.

S-a comis o gravă greșeală, recunoscând dreptul de proprietate **prin cedarea de pădure spre administrare.** Recunoașterea *trebuia făcută ca "drept de uzufruct"*, prin acordarea gratuită de lemn - de foc și de lucru - proporțional cu suprafața de pădure avută anterior și cu creșterea pădurii, așa cum susțin și silvicultorii, dar și proprietarii cinstiți, care nu urmăresc îmbogățirea pe seama pădurii - deci a mediului – și nici nu vor să fie jefuiți de răufăcători, **căci paza pădurii "particulare"** (peste 50.000 de trușoare izolate, aruncate peste munți și dealuri!) **este o problemă foarte grea.** La fel este și aplicarea măsurilor silvotehnice și a celor de combatere a dăunătorilor și bolilor, toate *impunând organizare la nivel național, aparatură și foarte, foarte mulți bani*, condiții pe care puzderia de "proprietari" (100.000 !!) nu le pot asigura și fără de care **pădurea este sortită pieirii, și noi odată cu ea !**